Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru judecător: Petru Harmaniuc
Dosarul nr. 2ac-569/24
2-22125185-02-2ac-09082024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

13 mai 2025
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de SRL „Chișinău-Gaz" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Chișinău-Gaz" împotriva SRL „LUILMAR", intervenient accesoriu Constantin Foiu cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele speței:

La 23 august 2022, SRL „Chișinău-Gaz" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „LUILMAR" cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată SRL „Chișinău-Gaz" a invocat că la 23 noiembrie 2021 în jurul orelor 12.00 angajatul SRL „LUILMAR", Foiu Constantin aflându-se la volanul betonierei de model „Astra" cu numărul de înmatriculare NUX 451, cu care transporta beton la comandă, în timpul deplasării în mun.Chișinău or. Codru, str-la 2 Colinei,2 a tamponat și deteriorat conducta de gaze supraterană de oțel, de presiune joasă cu d-57 mm, precum și echipamentul de măsurare a gazelor naturale către casa nr.3 situată pe aceiași stradelă.

Menționează că acționând în calitate de unitate de distribuție autorizată teritorial a îndeplinit toate lucrările necesare în vederea reabilitării gazoductului și reinițierii furnizării gazelor naturale, ca urmare a acțiunilor neglijente ale SRL „LUILMAR".

Susține că i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă totală de 16 443,72 lei formată din pierderi de gaze în sumă de 3 478,78 lei, cheltuieli în sumă de 10 224,32 lei și TVA în mărime de 2 740,62 lei, iar careva acțiuni întru achitarea prejudiciului nu au fost întreprinse de către pârâtă.

Remarcă și faptul că, prin pretențiile nr.67 din 11.01.2022 și nr.522 din 18.02.2022 a informat SRL „LUILMAR" despre necesitatea reparării prejudiciului, precum și telefonic a fost contactată, însă toate acțiunile s-au soldat cu eșec.

Pretinde că, pretențiile privind repararea prejudiciului material urmează a fi admise, drept urmare a faptului întrunirii condițiilor esențiale ale răspunderii delictuale conform art.1998 Codul civil. Fapta ilicită imputabilă pârâtei denotă prezența acesteia reieșind că are un caracter obiectiv, constând într-o conduită sau manifestare umană exteriorizată, adică SRL „LUILMAR" a admis deteriorarea conductei de gaz și a echipamentului de măsurare a gazelor naturale refuzând să depună explicații, fiind necesară intervenția organului de poliție. Această faptă este contrar legii, ordinii publice și este comisă cu vinovăție.

Afirmă că, încălcarea de către SRL „LUILMAR" în persoana angajatului Foiu Constantin a regulilor/condițiilor în zonele unde există rețele de gaze naturale, or la momentul realizării faptei, acesta cunoștea că acțiunile în cauză puteau duce la survenirea consecințelor în zona cu pericol ireversibil de deteriorare a conductelor de gaze naturale și producerea consecințelor cu impact negativ, nemanifestând diligența necesară, acționând contrar bunei-credințe a tamponat conducta de gaze naturale supraterane, amplasată în zona de protecție, astfel contrar intereselor sale i-a cauzat pagube considerabile.

Notează că, cuantumul prejudiciului material de 16 443,72 lei se confirmă prin calcule certe anexate la materialele dosarului.

Concluzionează că, sunt întrunite pe deplin condițiile esențiale ale răspunderii delictuale și anume fapta ilicită imputabilă, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite și confirmarea caracterului cert al cuantumului prejudiciului pretins.

Astfel, SRL „Chișinău-Gaz" solicită încasarea din contul SRL „LUILMAR" a prejudiciului material în sumă de 16 443,72 lei și taxei de stat în sumă de 493,31 lei, iar în total 16 936,03 lei.

SRL „LUILMAR" prin referința depusă la 20 septembrie 2022 a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată invocând că în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule RCA nr.007173272 din 05 noiembrie 2021, camionul de model Astra HD, număr de înmatriculare NUX451 ce îi aparține la momentul producerii faptei era asigurat pentru toate pagubele cauzate de către terți.

Consideră că SRL „Chișinău-Gaz" urma să se adreseze cu cerere către

Compania de Asigurare Intact Asigurări Generale SA privind compensarea tuturor prejudiciilor cauzate în urma producerii accidentului.

Susține că, una din condițiile primordiale a survenirii răspunderii asiguratorului de răspundere civilă în cazul producerii accidentului rutier dacă persoana vinovată dispunea de poliță de asigurare de răspundere civilă obligatorie este prezența vinovăției conform art.15 alin.(1) Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr.414 din 22.12.2006.

Conchide că, la materialele cauzei sunt anexate materialele organului constatator care constată vinovăția șoferului Foiu Constantin, fost angajat al SRL „LUILMAR", iar reclamanta urma să se adreseze cu cerere privind compensarea prejudiciului din contul companiei de asigurare (f.d.36).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 februarie 2022, s-a antrenat în proces în calitate de intervenient accesoriu Foiu Constantin (f.d.42-43).

La 03 august 2023 SRL „Chișinău-Gaz" a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul SRL „LUILMAR" în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 16 443,72 lei și cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 493,31 lei și cheltuieli de citare publică în sumă de 330 lei, iar în total 17 266,03 lei (f.d.56).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Chișinău-Gaz" împotriva SRL „LUILMAR", intervenient accesoriu Constantin Foiu cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 16 443,72 lei, cu compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 493,31 lei și cheltuieli de citare publică în mărime de 330 lei, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2024, la 02 aprilie 2024 SRL „Chișinău-Gaz" a declarat apel nemotivat împotriva acesteia. La cererea de apel nemotivată a anexat dovada de achitare a taxei de timbru în sumă de 200 lei și a taxei de stat în sumă de 601,55 lei.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău din 21 august 2024, în baza art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de SRL „Chișinău-Gaz" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2024. S-a acordat apelantei un termen de 10 zile de la recepționarea prezentei încheieri pentru lichidarea neajunsurilor indicate în încheiere.

La 03 septembrie 2024 apelanta SRL „Chișinău-Gaz” a înlăturat neajunsurile indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 august 2024 și a depus apelul motivat.

Argumentele participanților la proces:

În cererea de apel motivată, partea apelantă a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.

Totodată a adăugat că, raportând prevederile legale ce reglementează răspunderea delictuală cu circumstanțele speței, constată prezența tuturor condițiilor necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, - fapta ilicită imputabilă, - raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, - vinovăția autorului faptei ilicite, - precum și confirmarea caracterului cert al cuantumului prejudiciului pretins.

Comunică că, aspectele expuse confirmă existența faptei ilicite imputabile intimatului S.R.L. „Luilmar”, caracterul cert al prejudiciului cât și faptul că acesta a fost suportat anume de către S.R.L. „Chișinău- gaz”, ceea ce demonstrează că, acțiunea înaintată de apelant corespunde art. 776 din Codul Civil, "obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii”, cât și prevederilor art. 1998 al aceluiași Cod, „Cel care acționează fată de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune".

Reiterează că, în aceiași ordine de idei, potrivit art. 2005 alin. (1) și (2) Codul civil - „Comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat".

Invocă partea apelantă că, instanța de fond neîntemeiat a reținut că, SRL „ Luilmar” nu este subiect al raportului material litigios în raport cu S.R.L. „ Chișinău- gaz ”, dat fiind că S.A. „ Intact Asigurări Generale ” în calitate de asigurător a preluat răspunderea civilă pentru prejudiciile produse terțelor persoane din accidente. Or, la caz comitentul S.R.L. „Luilmar” răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de către prepusul Foiu Constantin, angajat în baza contractului individual de muncă nr. 41/2019, conducătorul auto al betonierei care a tamponat conducta de gaze natural, provocând astfel deteriorarea acesteia.

Consideră că este total eronată concluzia şi constatarea instanţei de fond că S.R.L. LUILMAR la momentul producerii cazului asigurat avea încheiat cu S.A. „Intact Asigurări Generale” contractual de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în temeiul căruia a fost eliberată

Polița de asigurare RCAI. Or, S.R.L. „Chișinău-gaz” nici la momentul producerii accidentului rutier și nici la momentul depunerii cererii de chemare în judecată (data de 23.08.2022) nu a cunoscut aceste circumstanțe, privind existența poliței de asigurare de răspundere civilă obligatorie.

Indică că șoferul betonierei cu care a fost deteriorat gazoductul a refuzat să se identifice și să dea careva explicații la locul faptei, din care cauză a fost solicitată intervenția poliției care a înregistrat și documentat incidentul, aceasta se confirmă prin înscrisurile din copia fișei de lucru „904” nr.41 din 23.11.2022, care a fost anexată la materialele depuse împreună cu acțiunea. Despre existența contractului de asigurare, apelantul a luat cunoștință abia la 17.02.2023 când a recepționat încheierea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 03.02.2023 și referința S.R.L. „Luilmar”, la care au fost anexate copiile contractului și a poliței de asigurare nr.007173272, adică peste circa un an de la producerea cazului asigurat.

Menționează că, instanța de fond neîntemeiat nu a luat în calcul faptul că, persoana asigurată (S.R.L. „Luilmar”) fiind conștientă că nu a respectat prevederile contractuale prevăzute la lit. c) pct. 9.1.1 din contractul de asigurare obligatorie și anume - *„în 48 de ore din momentul producerii accidentului, să înştiinţeze asigurătorul care a emis polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare „Carte Verde”; participanții la accident care dețin polițe de asigurare RCA şi/sau certificate de asigurare „Carte Verde”, indiferent de rezultatele constatării vinovatului, anunță asigurătorii respectivi și sînt obligați să nu întreprindă de sine stătător măsuri de reparare a pagubelor”,* adică nu a informat S.A. „Intact Asigurări Generale”, despre producerea accidentului rutier, deși avea această obligație.

Or, asiguratul tendențios și intenționat a tăinuit faptul existenței poliței de asigurare și de la S.R.L. „Chișinău-gaz” prin restituirea pretenției și a facturii fiscale (AAL 3145200 din 04.08.2022), fără a înștiința partea păgubită despre posibilitatea recuperării prejudiciului de la compania de asigurare prin nominalizarea acesteia.

Reiterează partea apelantă că, factura fiscală a fost restituită de către S.R.L. „Luilmar” prin scrisoarea nr.4344.din 21.09.2022, după depunerea acțiunii, iar referința depusă de către aceștia deși este din data de 20.09.2022, a fost recepționată de către apelantă abia la 03.02.2023, circumstanțe care confirmă că S.R.L „Chișinău-gaz” nu a fost informată despre raporturile juridice existente cu compania de asigurarea și nu a cunoscut acest fapt.

Notează apelantul că, anume instanța de judecată urma să constate și să țină cont de aceste argumente care au fost expuse în cadrul ședințelor de judecată, circumstanțe importante pentru caz.

Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, Sediu

Centru din 21.03.2024, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă integral cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Luilmar” privind încasarea prejudiciului material în mărime de 16 443,72 lei, cu compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 493,31 lei și cheltuieli de citare publică în mărime de 330 lei.

Termenul de declarare a cererii de apel.

În conformitate cu alin. (1) art. 362 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit materialelor dosarului se atestă că S.R.L. „Chișinău-gaz” a depus apelul la data de 02 aprilie 2024, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 martie 2024, astfel se constată apelul declarat în termen.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului S.R.L. „Chișinău-gaz” nu s-a prezentat, însă printr-o cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului S.R.L. „Chișinău-gaz” . Totodată, a indicat că își menține poziția conform solicitărilor expuse în cererea de apel.

Reprezentantul intimatului S.R.L. „Luilmar” și intervenientul accesoriu Constantin Foiu, deși au fost citați legal, astfel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acestora.

Cadrul legal pertinent, aplicabil speței.

Conform prevederilor art.117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază

probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art.373 alin.(1), (2), (3), (5) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin.(1), (2), (3), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

În baza art.386 al.(1) CPC, hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Starea de fapt și circumstanțele cauzei. Aprecierea instanței de apel.

Analizând motivele invocate în cererea de apel, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru consideră cererea de apel întemeiată şi care urmează de a fi admisă, cu casarea hotărârii primei instanţe din următoarele considerente de fapt şi de drept:

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c) CPC, instanța de apel după ce judecă apelul este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul atestă că 05 septembrie 2019 SRL „LUILMAR” în calitate de angajator a încheiat cu Foiu Constantin în calitate de salariat contractul individual de muncă nr.41/2019 (f.d.35).

La 23 noiembrie 2021 Foiu Constantin, care activa în calitate de șofer la SRL „LUILMAR” în timp ce se deplasa pe str-la 2 Colinei din or.Codru mun.Chișinău cu camionul de model „Astra”, numărul de înmatriculare NUX-451 cu care transporta beton, în timpul deplasării a atins conducta de gaze supraterane, de presiune joasă cu diametrul de 57 mm și echipamentul de măsurare gaze, iar ca rezultat aceasta a fost deteriorată (f.d.20, 25-28).

Prin încheierea din 22.12.2021 s-a încetat examinarea materialului, stabilindu-se că situația apărută între SRL „Chișinău-Gaz” și Foiu Constantin reprezintă relațiile juridico-civile, rezolvarea cărora ține de competența instanței de judecată (f.d.25).

Potrivit calculului SRL „Chișinău-Gaz” pentru restituirea prejudiciului material cauzat ca urmare a deteriorării conductei de gaze supraterane de presiune joasă d-57 mmm din mun. Chișinău, or. Codru, 2 str-la Colinei,2 la 23 noiembrie 2021 constituie suma de 16 443,72 lei (f.d.12-14).

Prin pretențiile nr.67 din 11.01.2022 și nr.522 din 18.02.2022 a informat SRL „LUILMAR” despre necesitatea reparării prejudiciului, precum și telefonic a fost contactată, însă toate acțiunile au rămas fără rezultat.

Drept urmare, SRL „Chișinău-Gaz” s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta cerere solicitînd în temeiul art. 1998 Codul civil încasarea din contul

SRL „LUILMAR” a prejudiciului material cauzat în rezultatul deteriorării conductei de gaze și a echipamentului de măsurare a gazelor naturale din 23 noiembrie 2021 cu autovehiculul de model „Astra HD 784.42”, numărul de înmatriculare NUX451 condus de Foiu Constantin în mărime de 16 443,72 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, Colegiul constată că soluția a fost dată de către instanța de fond fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, criteriu ce presupune lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În argumentarea acestei poziții, Colegiul reține prevederile art. 1998 alin.(1)-(3) Codul civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2005 alin.(1) și (2) Codul civil, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăţie, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăţie, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcţiile care i s-au încredinţat.

În sensul celor citate, raportând prevederile legale ce reglementează răspunderea delictuală cu circumstanțele speței, Colegiul judiciar constată prezența tuturor condițiilor necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, fapta ilicită imputabilă, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite, precum și confirmarea caracterului cert al cuantumului prejudiciului pretins.

Colegiul reține că, materialele probatorii ale cauzei confirmă existența faptei ilicite imputabile intimatului/pîrît S.R.L. „Luilmar”, caracterul cert al prejudiciului cât și faptul că, acesta a fost suportat anume de către S.R.L. „Chișinău- gaz”, ceea ce demonstrează că, acțiunea înaintată de apelant corespunde temeiurilor invocate.

Conform art. 776 din Codul Civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii

Potrivit art. 1998 Cod Civil cel care acționează fată de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În aceiași ordine de idei, se reiterează prevederile art. 2005 alin. (1) și (2) Codul civil, care statuează expres că comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat. În cazul în care prepusul a cauzat

prejudiciul cu intenție, persoana vătămată poate alege să ceară repararea prejudiciului numai de la comitent, numai de la prepus sau de la ambii în mod solidar.

În situația din speță, s-a stabilit că, comitentul S.R.L. „Luilmar" răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de către prepusul Foiu Constantin, angajat în baza contractului individual de muncă nr. 41/2019, conducătorul auto al betonierei care a tamponat conducta de gaze natural, provocând astfel deteriorarea acesteia.

Astfel, Colegiul va aprecia critic concluziile instanței de fond precum că, SRL „Luilmar" nu este subiect al raportului material litigios în raport cu S.R.L. „ Chișinău- gaz ", dat fiind că S.A. „ Intact Asigurări Generale " în calitate de asigurător a preluat răspunderea civilă pentru prejudiciile produse terțelor persoane din accidente.

Prin, urmare, este cert că nu se întrunesc temeiurile legale ce ar oferi SRL „Chișinău-gaz" dreptul de a pretinde de la S.R.L. „Luilmar" repararea prejudiciului material cauzai în rezultatul accidentului rutier din 23 noiembrie 2021, fiind astfel înaintată acțiunea împotriva unui pârât necorespunzător. Or, Foiu Constantin este angajat al S.R.L. „Luilmar" în calitate de conducătorul auto al betonierei, respectiv, compania este responsabilă și răspunde de prejudiciul cauzat de către salariatul său sau o altă persoană subordonată.

De asemenea, Colegiul consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că la momentul producerii accidentului din 21 noiembrie 2021, S.R.L. „LUILMAR" poseda izvorul de pericol sporit, care era asigurat în condițiile Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civile pentru pagubele produse de autovehicule nr.414-XVI din 22.12.2006 în vigoare la date producerii evenimentului", astfel, „S.R.L. LUILMAR la momentul producerii cazului asigurat avea încheiat cu S.A. „Intact Asigurări Generale" contractual de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în temeiul căruia a fost eliberată Polița de asigurare RCAI 0(7173272 din 04 noiembrie 2021 asupra mijlocului de transport de model „Astra HD 784.42", numărul de înmatriculare NUX 451, implicată în accident, fiind astfel asigurată răspunderea civilă".

În acest sens, Colegiul reține că din materialele probatorii anexate, se confirmă că, șoferul betonierei cu care a fost deteriorat gazoductul a refuzat să se identifice și să dea careva explicații la locul faptei, din care cauză a fost solicitată intervenția poliției care a înregistrat și documentat incidentul, aceasta se confirmă prin înscrisurile din copia fișei de lucru „904" nr.41 din 23.11.2022.

Respectiv rezultă despre existența contractului de asigurare, apelantul nu putea să cunoască, or, intimatul avea obligația de a anunța asiguratorul și totodată de a informa apelantul despre existența contractului și a poliței de

asigurare nr.007173272.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că apelantul a luat cunoștință cu actele menționate abia la 17.02.2023 când a recepționat încheierea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 03.02.2023 și referința S.R.L. „Luilmar", la care au fost anexate copiile contractului și a poliței de asigurare nr.007173272, adică peste circa un an de la producerea cazului asigurat.

Totodată, Colegiul menționează că, persoana asigurată (S.R.L. „Luilmar") nu a respectat prevederile contractuale prevăzute la lit. c) pct. 9.1.1 din contractul de asigurare obligatorie și anume - „în 48 de ore din momentul producerii accidentului, să înștiințeze asigurătorul care a emis polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare „Carte Verde"; participanții la accident care dețin polițe de asigurare RCA și/sau certificate de asigurare „Carte Verde", indiferent de rezultatele constatării vinovatului, anunță asigurătorii respectivi și sînt obligați să nu întreprindă de sine stătător măsuri de reparare a pagubelor", adică nu a informat S.A. „Intact Asigurări Generale", despre producerea accidentului rutier, deși avea această obligație.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține ca apelantul just a solicitat încasarea prejudiciului anume de la S.R.L. „Luilmar", cauzat ca urmare a deteriorării gazoductului de către angajatul întreprinderii vizate, Constantin Foiu. Or, pîrîta-intimată a restituit pretenția și factura fiscală (AAL 3145200 din 04.08.2022), fără a înștiința partea păgubită (reclamanta/apelantă S.R.L „Chișinău-Gaz") despre posibilitatea recuperării prejudiciului de la compania de asigurare prin nominalizarea acesteia.

Astfel, legiuitorul la art. 2005 alin. (1) și (2) Codul civil, indică expres că comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat. În cazul în care prepusul a cauzat prejudiciul cu intenție, persoana vătămată poate alege să ceară repararea prejudiciului numai de la comitent, numai de la prepus sau de la ambii în mod solidar.

Coroborând normele legale sus enunțate cu probatoriul administrat în speță, Colegiul atestă ca fiind neîntemeiată hotărârea instanței de fond privind respingerea acțiunii în condițiile în care S.R.L. „Chișinău-gaz" a suportat un prejudiciul material, iar legea îi oferă dreptul de a fi reparat de către compania S.R.L. „Luilmar" care răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de către Foiu Constantin, angajat în baza contractului individual de muncă nr. 41/2019, conducătorul auto al betonierei care a tamponat conducta de gaze natural, provocând astfel deteriorarea acesteia.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că argumentele apelantului S.R.L. „Chișinău-gaz" menționate în cererea de apel sunt întemeiate

și urmează a fi admise, cu încasarea de la S.R.L. „Luilmar” în beneficiul S.R.L. „Chișinău-gaz” a prejudiciului material suportat în mărime de 16 443,72 lei.

Cât privește încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul reține următoarele.

Conform prevederilor art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional celor respinse din pretențiile reclamantului.

Subsecvent, dat fiind că, apelanta S.R.L. „ Chișinău-gaz” a avut câștig de cauză, aceasta dispune de dreptul de a pretinde compensarea din contul pârâtei și a cheltuielilor de judecată, motiv pentru care Colegiul concluzionează privind încasarea de la SRL „LUILMAR” în beneficiul SRL „Chișinău-Gaz” suma de 1094 (una mie nouăzeci și patru) lei 86 bani, cu titlu de taxă de stat în prima instanță și instanța de apel.

Din cele ce preced, având în vedere că soluția emisă de prima instanță este una neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a admite apelul declarat, a casa hotărârea primei instanțe și a pronunța o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.c), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se admite cererea de apel depusă de SRL „Chișinău-Gaz”.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva SRL „LUILMAR”, intervenient accesoriu Constantin Foiu cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată și se adoptă o nouă hotărîre prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva SRL „LUILMAR”, intervenient accesoriu Constantin Foiu cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „LUILMAR”, în beneficiul SRL „Chișinău-Gaz” suma de 16 443 (șaisprezece mii patru sute patruzeci și trei) lei 72 bani, cu titlu de prejudiciu și suma de 1094 (una mie nouăzeci și patru) lei 86 bani, cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 17 538 (șaptesprezece mii cinci sute treizeci și opt) lei 58 bani.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, Ruxanda Pulbere

judecătorul
Judecătorii Roman Pascari

Ala Malîi